

1. Gastvrijheid in de praktijk

Mijn ouders zaten laatst nog die herinnering op te halen. In de tijd dat mijn vader in militaire dienst was, kwam het heel vaak voor dat dienstplichtige soldaten op zondag een kerk opzochten in de buurt van hun kazerne. Daar gingen ze dan naar de dienst, ze vielen op door hun uniform, en eigenlijk was er altijd wel iemand die hen dan meevroeg, op de koffie, en om mee te eten. Dat was de normaalste zaak van de wereld. Ik vond dat mooi om te horen. Sowieso dat militairen een kerk opzochten, en ook dat ze daar gastvrij werden onthaald. Gewoon gastvrij. Zonder kapsones. Dat hoorde erbij!

Toen ik zelf ging studeren, als jongen van 18, en op kamers ging, hier in Rotterdam, wilde ik graag op belijdeniscatechisatie. De eerste zondag dat ik hier was ging ik naar de Hoflaankerk in Kralingen. En wat gebeurde er? In de dienst werd meegedeeld, dat er na afloop koffie drinken was voor mensen die nieuw waren. Ik dacht: 'Nou ja, ik ben ook nieuw.' Wat bleek? Het was in de tuin bij ds. Van der Ploeg, die daar predikant was. Dat vond ik zó hartelijk! Ik ben nog wel bij wat andere kerken wezen kijken, maar dáár heb ik me aangesloten. Gewoon gastvrij.

Toen we een paar jaar getrouwd waren, gingen we naar Polen. Een Poolse baptistenpredikant had ons uitgenodigd. Toen wij daar kwamen, toen ontdekten wij pas wat echte gastvrijheid is. Natuurlijk moesten wij slapen in de mooiste slaapkamer, de dominee en zijn vrouw gingen wel op de bank. Daar viel ook niet tegenin te praten. En we móesten en we zouden een keer mee uit eten, in een restaurant, terwijl we wisten dat dat die predikant een maandsalaris zou kosten. Gewoon gastvrij.

2. Gastvrijheid in de Bijbel: vier redenen

Gastvrijheid was in de tijd van de Bijbel één van de allerbelangrijkste dingen in het leven. En dat geldt nog steeds voor een heel groot deel van de wereld. Op het punt van gastvrijheid zijn wij in West-Europa echt een onderontwikkeld land, een Derde-Wereld-land. Daarom

is die Taizé-bijeenkomst voor ons, als Nederlanders, zo belangrijk. Dat we het nu, vanmiddag, hebben over gastvrijheid, is al een eerste zegen van die Taizé-bijeenkomst. Anders waren we vast niet op het idee gekomen om een jongerenpraisedienst te wijden aan dat thema: gastvrijheid.

Hebrëen 13: 2 is een heel bijzondere tekst: 'Houd de gastvrijheid in ere, want zo hebben sommigen zonder het te weten engelen ontvangen.'

Waarom is die gastvrijheid voor de schrijver van deze brief zo belangrijk? Ik noem zomaar vier redenen.

1. Als je mensen ontvangt, en als je met mensen eet, dan krijg je een intens contact. **Gastvrijheid slaat bruggen tussen mensen.** Samen eten, dat doet wat met je. De duivel is er altijd op uit om mensen uit elkaar te drijven. En God is er altijd op uit om mensen bij elkaar te brengen. Samen eten, dat is door de hele Bijbel heen heel belangrijk. Vorige week vierden we het Heilig Avondmaal. Aan het Avondmaal nodigt de Here Jezus Zelf ons uit, om met Hem te eten. Dat is dus het eerste: gastvrijheid brengt mensen bij elkaar.

2. In de eerste periode van het christendom waren de mensen eraan gewend dat er voortdurend broeders en zusters op reis waren. Zendingen, op doorreis. Maar ook: vluchtelingen. Mensen die om hun geloof in Jezus

waren verjaagd. De herbergen waren duur, ze waren vies en hoe het er daar aan toe ging, in die herbergen... daar wilde je als christen niet bij zijn.

Christenen op doorreis waren dus afhankelijk van broeders en zusters in dat grote gezin van God. Dat ging ook goed, er was altijd wel onderdak. Alleen... de schrijver van deze brief moet er tóch weer de nadruk op leggen. Daaraan kun je zien dat het ook tóén een offer was, dat mensen brachten, om altijd maar weer anderen te ontvangen.

3. Derde reden waarom gastvrijheid belangrijk was: **gastvrijheid is een weerspiegeling van het**

karakter van God. Wat lezen we in de Psalmen, bijvoorbeeld in Psalm 27? 'God bergt mij in Zijn hut ten dage van het kwaad, Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent.' God is een schuilplaats, je kunt altijd bij Hem terecht. En wat zegt de Here Jezus? 'Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.' Jezus nodigt je uit, Hij geeft rust. Gastvrijheid is een kenmerk van Gods eigen karakter. En als kind van God kun je toch niet anders dan dat karakter weerspiegelen? Dat is drie.

4. En dan de vierde reden waarom gastvrijheid belangrijk is: **je kunt nog weleens verrast worden!** 'Houd de gastvrijheid in ere' zegt de schrijver van de Hebrëenbrief, 'want zo hebben sommigen zonder het te weten engelen ontvangen.' Als hij dat zo schrijft, dan denkt hij ongetwijfeld aan de geschiedenis van Abraham. Die hebben we net gelezen. Er komen drie mannen op

bezoek bij Abraham en Sara. Eerst hebben ze absoluut niet in de gaten dat het bijzondere mannen zijn. Maar Abraham en Sara, ze sloven zich uit om die mannen gastvrij te onthalen. Abraham buigt zich diep, hij gaat water halen om hun voeten te wassen, hij richt een zitje in onder een boom, en hij gaat zorgen dat er eten op tafel komt. Hij doet er alles aan om de reizigers gastvrijheid te bieden.

En wat blijkt? Deze mannen zijn engelen. Of eigenlijk is het nóg anders. Twee van hen zijn engelen. Maar die ene, dat is de Engel des HEREN, de verschijning van God Zelf in de gestalte van een mens. Abraham en Sara, zij krijgen van deze mannen het bericht, dat ze een zoon zullen krijgen. Onvoorstelbaar, op hun leeftijd. Maar het gebeurt! En als deze mannen weer weggaan, dan loopt Abraham mee. En dan gaat Abraham met de Engel des HEREN, met God Zelf, onderhandelen over Sodom. Abraham pleit voor Sodom, dat God de stad niet zal verwoesten. Uiteindelijk wordt de stad wél verwoest, maar Abrahams neef Lot en zijn gezin worden door God gered.

3. Wat je doet voor een gast, doe je voor Jezus

Ook al denk je dat je héél gewoon bezoek krijgt, het zou weleens hoog bezoek kunnen zijn. De Here Jezus vertelt in Mattheüs 25 over het eindoordeel. Dan zijn er twee groepen mensen. Tegen de ene groep zegt Jezus: 'Toen Ik honger had, gaven jullie mij te eten. Toen Ik ziek was, kwamen jullie mij opzoeken. Toen Ik een vreemdeling was, gaven jullie Mij gastvrijheid. En toen Ik in de gevangenis zat, kwamen jullie op bezoek.' Wat zeggen die mensen dan? 'Heer, wij weten nergens van. Wanneer was dat dan? Wanneer gaven wij U te eten, en wanneer boden wij U onderdak? We zijn ons nergens van bewust?' En wat zegt Jezus dan, Mattheüs 25: 40: 'Ik verzeker jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van Mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan.' Wie gastvrijheid biedt aan één van die heel gewone mensen, die biedt gastvrijheid aan Jezus Zelf. Die andere groep, die is er ook. Jezus is naar hen toe heel duidelijk: 'Ga weg van Mij! In het eeuwige vuur. Want Ik was ziek, maar jullie keken niet naar Mij om. Ik had honger, maar jullie gaven Mij niet te eten. Ik was een vreemdeling, maar jullie boden geen gastvrijheid. Ik zat gevangen, maar jullie kwamen nooit op bezoek.' En ook die andere groep is zich nergens van bewust. 'Heer, wanneer was dat dan? Als we het geweten hadden, natúúrlijk hadden we U geholpen...' En dan wijst Jezus opnieuw naar Zijn broeders en zusters. In vers 45: 'Ik verzeker jullie: alles wat jullie voor een van deze onaanzienlijken niet gedaan hebben, hebben jullie ook voor mij niet gedaan.'

4. Je kunt zonder het te weten een engel ontvangen!

Als je mensen ontvangt, dan kan er weleens méér aan de hand zijn dan je denkt. In een heel gewoon mens kan

God Zelf weleens bij jou op bezoek komen. 'Zonder dat ze er erg in hadden, hebben sommigen engelen ontvangen,' zegt de Hebréeënbrief.

Toen ik daarmee bezig was, deze week, toen bedacht ik, dat ik zelf eigenlijk ook heb mogen ervaren. Nee, het ging niet om een hemelse engel, maar om een mens, die voor mij een engel wèrd. Want wat is een engel? Er zijn de hemelse engelen, waarover de Bijbel vaak spreekt. Zulke engelen zijn geen mensen, en mensen zijn geen engelen. Maar het woord 'engel' betekent letterlijk: 'boodschapper'. Een engel is een boodschapper van God. In dié zin kan een mens dus ook een engel voor je zijn, iemand die jou de woorden van God overbrengt. Zó'n engel heb ik op bezoek gehad.

Ik was student economie, hier in Rotterdam. En ik was actief in een christelijke studentenbeweging, IFES-Nederland. Er zou een spreker komen, uit Engeland, Pete Lowman. Hij zou drie weken door Nederland toeren

Dr. Pete Lowman, momenteel predikant in Reading UK. Mijn 'engel' heeft nu een grijze baard.

om lezingen te geven. En de vraag was: 'Zijn er drie mensen die ieder een week lang hem gastvrijheid willen geven, met hem op willen trekken?' Dat leek mij fantastisch. Ik mocht een auto lenen, en een week lang trok ik op met Pete Lowman. In die week leerden we elkaar kennen, en ging er een wissel om in mijn leven. Want Pete, die zei tegen mij: 'Jij kunt nu wel straks, na je studie een baan zoeken in de economie. Maar God heeft jou andere talenten gegeven. Zou jij niet voor IFES gaan werken, om christenstudenten te helpen bij bijbelstudie en evangelisatie? Zou dat niet Gods wil zijn voor jou?' Om kort te gaan: dat is gebeurd

en ik mocht tien jaar bij IFES-Nederland werken. Later heb ik Pete nog vaak gezien. Ik zei dan weleens: 'Jij bent mijn engel. Want door jou riep God mij voor het studentenwerk.' En deze week bedacht ik: 'Ja, wat hier staat, in Hebréeën 13, dat heb ik eigenlijk ook meegemaakt. 'Sommigen hebben, zonder het te weten, engelen ontvangen.'

Gewoon gastvrij. Laten we met die vraag de komende tijd maar eens ingaan. Hoe kunnen we gastvrij zijn? Als gemeente? En persoonlijk? En wat er dan gebeurt, wat God dan doet, dat zou nog weleens héél verrassend kunnen zijn!
Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl